

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Ekspektoracije grofa Stürgkha.

Mej nemško-liberalnimi veleposestniki zavzema dosti uplivno mesto štajerski grof Stürgkh, dasi se v parlamentu samem zadovoljuje le bolj z ulogo vijolice, ki cvete na skrivnem v veleposestniškem klubu, in se le jako redkokdaj pojavi v areni, koder se vrše politični turnirji.

Širšim krogom je grof Stürgkh jedna najmanj znanih parlamentarnih oseb, in ko bi graška „Tagespošta“ ne delala zanj precej vsiljive reklame, bi niti njegovo ime ne bilo znano zunaj parlamentarnih zidov.

Ta grof Stürgkh je prvič stopil v javnost za časa koalicijskega ministerstva. Tedaj je kar gorel za to, da se z dnevnega reda odstavijo vsa narodnostna in verska vprašanja, in zavzel se je za nemoralno koalicijsko zvezo, v kateri so tudi kranjski klerikalci odstavljali narodna, in verska vprašanja, s tako navdušenostjo, da je kar čez noč postal dvorni svetnik.

Sedaj pa se je taisti grof Stürgkh prelevil v rjovečega leva. Menda se je navelečal brezuspešnega antišambriranja in čakanja na ministerski portfelj, ali pa upa, da se dokoplje do njega z najskrajnejšim radikalizmom. Podal je roko Schönererju in Wolfu ter v graški „Tagespošti“ obelodanil članek, kateremu niti najodločnejši prusofilski listi, niti glasilo nemških veleposestnikov doslej skrajno sovražnih graških radikalcev ne more ničesar prigovarjati, ter je zanj grofu Stürgkhu dalo bratski poljub.

Našli so se! Nemškoliberalni kavalirji in pobalinski razgrajachi so zdaj jednih in istih mislij in jedini tudi v političnih namenih. To kaže Stürgkhov članek. V tem gostobesednem članku, čegar starokopitni in zaspani slog nas živo spominja pisave staromodne avtorjevega imena, se vladi naznanja, da sedaj, ko s pomočjo združenih Slovanov vodi državo, ne gre za kako lokalno spravo, ampak za določitev principi-

jalnega stališča Nemcev v tej monarhiji in napram tej monarhiji. Visokorodnemu so-trudniku graške „Tagespošte“ se zdi, da je sploh dvomljivo, je-li možno spravo potom pogajanj doseči, popolnoma pa je prepričan, da je vsak spraven poskus sedanje vlade brezvspešen, ker je po njegovi sodbi ta vlada za to nalogo do cela nesposobna, in ker niti misliti ni, da bi se hotele opozicijske stranke s to vlado pogajati. Grof Stürgkh naznanja povsem določno, da bodo nemške opozicijske stranke odklonile vsak spraven poskus, dokler bode v veljavi sedanjí politični sistem, in da zahtevajo, naj se vrne država „in die verlassenen Bahnen seiner historischen und natürlichen Entwicklung“, kar ne pomeni drugega nič, kakor da se mora zopet vodstvo cele države poveriti Nemcem, da bodo nadaljevali germanizacijo slovenskih narodov.

Slovani smo lahko hvaležni grofu Stürgkhu, da je tako odkrito in jasno govoril. Žal, da ne vemo, ali je grof Stürgkh govoril samo v svojem imenu, ali v imenu in v soglasju celega kluba nemškoliberalnih veleposestnikov, ali imamo opraviti samo z osebnimi ekspektoracijami čestitljivega grofa, o katerem je znano, da bi se dal jako rad podržaviti, ali z izjavo njegovega kluba.

Ta klub je doslej zavzemal povsem drugo stališče. Ko je sestavil grof Thun svoje ministerstvo, je klub poslal vanj v osebi dr. Baernreitherja svojega zastopnika, kateri je demisioniral proti svoji volji, vsled pritiska nemških nacionalcev in radikalcev. Dve leti sem se je klub nemškoliberalnih veleposestnikov vedno zavzemal za to, da se doseže sprava. Pogajal se je opetovano ne le z grofom Badenijem, nego tudi z grofom Thunom in dosledno povdarjal svojo spravljivost.

Kdor se spominja vseh faz političnega boja v zadnjih dveh letih, tisti mora priznati, da se nemškoliberalni veleposestniki, uštevši grofa Stürgkha, doslej niso niti jeden trenotek držali tistih načel, ki jih

zdaj razglasa ta isti grof Stürgkh na usta graške „Tagespošte“. Ako je grof Stürgkh izrazil mnenje nemškoliberalnih veleposestnikov, potem je ta stranka popolnoma premenila svoje stališče, potem je sama obsodila vse svoje dosedanje delovanje in nehanje ter s tem priznala, da so imeli nemški nacionalci in radikalci prav, ko so jo s svojega stališča obsojali.

Za jedno pa moramo biti grofu Stürgkhu posebno hvaležni, da je namreč povedal, kaj nemškoliberalni veleposestniki zahtevajo. Doslej v tem oziru nismo bili povse na jasnem, verjeli smo besedam, ki niso vedno soglašale z dejanji, da hočejo ti veleposestniki biti državoohranjujoča stranka in da iščejo kompromisa z nemškimi narodi, brez katerih ta država nič ni in ne more eksistirati.

Menili smo, da žele spravo na pravični podlagi z ozirom na potrebe posamičnih narodov in na potrebe države. Grof Stürgkh nas je prepričal, da temu ni tako in da zahtevajo veleposestniki veliko več, naj se namreč državi zopet zagotovi „historični in naravni razvoj“, naj se po historični tradiciji slovenski narodi germanizirajo in zatirajo in naj bo država eksplozijsko polje za nemški narod.

Ni nas strah, če sedaj tudi veleposestniki zahtevajo to isto, kar vse druge nemške stranke. To kar Nemci zahtevajo, se prav gotovo ne zgodi, kajti v zadnjih dveh letih smo se v nemški šoli naučili, kako ubranimo svojo kožo.

Država bo ali Slovanom pravična, kar niti sedaj ni, ko jo slovenski zastopniki s čudovito požrtvovalnostjo podpirajo, ali pa se bodo ponavljale tiste krize, ki jo pretresajo sedaj.

Radi tega tudi izjavi grofa Stürgkha, naj je že govoril samo v svojem ali v imenu vseh svojih pristašev ne pripisujemo druge važnosti, kakor da je pokazala solidarnost nemškoliberalnih veleposestnikov z najintransigentnejšimi nacionalci in radikalci, solidarnost v taktiki in v namenih.

In to je dobro, da se je izvedelo ter bode izvršno služilo, kadar si bodo veleposestniki zopet nastopili v ulogi rešiteljev države.

V Ljubljani, 23. februarja.

K položaju.

Klub čeških deželnih poslancev za Moravsko se je posvetoval o spravi akciji na Moravskem ter sprejel z vsemi glasovi proti štirim resolucijam dr. Stranškega, s katero se izjavlja, da je klub po informacijah referentov prepričan, da Nemcem v resnici nikakor ni za spravo, ampak da hočejo z navidezno miroljubnostjo še nadalje zakrivati svojo gospodstvaželnost. Klub pa noče pretrgati pogajanj Čehov in Nemcev v permanentnem spravnem odseku, da se ne bo mogla očitati Čehom nespravljivost. Vendar pa smatra klub za potrebno, javno naglasiti, da posvetovanja tega odseka nikakor niso za politični položaj najvažnejša. — Socijalni demokrat, drž. posl. Resel je v Gradcu govoril o položaju ter ostro napadal obstrukcioniste in vlado. Sprejela se je resolucija, s katero delavci obžalujejo narodni fanatizem in spleenje s frazami, s katerimi delujejo Nemci. Hkratu pa obsoja resolucija obstrukcijo.

Novo ministerstvo na Ogerskem.

Koloman pl. Szell ima najboljše nade, da se kompromisna pogajanja še ta teden vspešno končajo. Glede revizije pravilnika ogerskega državnega zbora hoče Szell tako ukreniti, da zadovolji večino in opozicijo, ter zato ne sprejme Tiszinega predloga, vendar pa določi tako, da bode moč predsednika večja kot je bila doslej. Szell in Feyervary sta bila zopet pri cesarju v avdienci. Banffy vodi še vedno državne posle. Listi poročajo sledečo listo bodočega novega ministerstva: Predsednik Szell, minister a latere: Szechenyi, honved, minister baron Feyervary, finančni minister dr. Lukacs, trgovinski minister Hegedüs (nov), kmetijski minister

LISTEK.

Madonna della Rocca.

Povest. — Spisal Rikard Voss.

Nekega jutra v majniku smo se peljali s svojimi nemškimi gosti iz našega bivališča Frascati v Rim.

Campagna je bila že v svojem poletnem cvetju, v soteski mej oljčnimi nasadi so bliščali snežnobeli cveti akacije, so lesketali rumeni popki žoltenice. Suhi žlebi potokov so bili napolnjeni s praproto, sirinjami in rožami, in krog temnih podrtin so v gošči stali srebrnorjavni lučniki mej skoro do moža visokimi koprivami s svojimi belkastoprokastimi, krasnimi peresi; griči so se rudečili od maka, in kjer je bila močvirna zemlja, so lilije pokrivala strupena tla.

Dolga vrsta sabinskega gorovja je bila kakor svetlo oblačje nad solnčno zemljo, mej Soracte in mej morskim obrežjem so se dvigale črte ciminskega gozdovja, v svoji modrini se jasno in določno razločujoče od sinjega neba. Pred njim je bila siva meglena sopara, iz katere je v nejasnih obrisih odsevalo pročelje Laterana, oba zvonika cerkve Santa Maria Maggiore, bazilika sv. Pavla in kupola sv. Petra.

Nad Rimom je ležala nepremična, gosta, prašna megla.

Še nobeno leto nisem videl rimske zemlje tako povsem neobdelane kakor v tem poletju; na vsi poti od Frascatija do Rima niti jednega žitnega polja! Vse je bila puščava in paša. Naši gosti so govorili, kako bi se obdelalo „agro romano“, spominjali na posvetovanja, ki so se vršila o tem perečem vprašanju v rimskem senatu, na sklepe in zakone; zdaj pa so se vozili par ur od Rima skozi pustinjo! Kar umeli niso tega!

Vprašali so me, a odgovoriti sem jim le mogel: 200 funtov žita stane rimskega kmeta 26 lir, največji skupiček, kar ga za to dobi, pa je 23 lir. Torej žalosten odgovor: bankerot dežele!

Več milij pred Rimom je moral voznik skoro vedno voziti korakoma in dostikrat postajati; nepregledna vrsta dvokolnic nam je prihajala nasproti. Vozili so jih v kamnolome in jame ter se s peskom in kamenjem napolnjenimi vračali v mesto.

Tako je bilo pred vsakimi vrati večnega mesta, kakor da bi se v Rimu ne le zidalo, temveč mesto na novo gradilo.

Dospeli smo tje. Že mesec sem smo se pečali z najnovejšim in najmučnejšim rimskim vprašanjem: „uničenje“ Rima je razburjalo vse duhove. Članki Hermana Grimma in Ferd. Gregorovija so odmevali v naših dušah; naši gosti so bili pripravljani na najgroznejše, a kar so videli, je še prekoračilo njih bojazen.

Kot vodniki smo jim razkazovali novi, moderni Rim, to „amerikansko“ mesto na gričih Esquilinu, Quirinalu in Vaticanu, ob Tiberi, pri Testacciu, mej Palatinom in Coelijem, in sredi, v srcu Rima. Na častitljivih mestih, na krajih, kjer je vsaka ped zemlje, doživela kos svetovne zgodovine, so narastla predmestja kar iz zemlje, grda in odurna, s hišami, katere je treba podpirati, predno se jih oprosti od zidarskih odrov, in ki se porušijo, še predno se kdo vanje useli.

Gostje so videli Capitol. Na jedni strani je bila ruševina v griču, to je bil kraj, kjer naj dobi mesto svoj „beli madež“. Videli so vile Massini in Ludovici: drevesa posekana, tla razrita, kakor opustošena: Cassmicciola v malem.

Na večer smo se vrnili v Frascati žalostni, kakor da pridemo od pogreba. Saj je tudi nekaj umrlo, kar smo ljubili, kar nam je bilo čestito in sveto že od mladosti. In kakor nam, tako tudi našim očedom. Rim, stari, krasni Rim je bil mrtev, zginil je raz površja, bil je pokopan. In za tega božanstvenega mrliča ni bilo ustajenja.

Sedeli smo v dvorani vile, od koder smo imeli pregled čez vso rimsko zemljo, od morskega obrežja do Sabina, od skrajnih mej nekdanje Etrurije do albanskega gorovja. Govorili smo o vsem tužnem, kar smo ta dan, doživeli, ter o tem, da je Rim Rimljanom — Hekuba.

Molče sem poslušal prijatelje; oko mi je bilo uprto v sabinsko gorovje, na skalnati vrh mej Genarom in hribovjem Palestine. Zdelo se mi je, da v mesečini vidim svetlikati se mali samotni kraj, na katerega sem se moral spomniti, in o katerem hočem zdaj povedati povest z onim smehljajem, katerega bi ta ali oni nazval zasrmovalen. A mnogokrat ima tudi šaljivec zelo resne misli v srcu.

(Dalje prih.)

Ulomki.

Spisal Sevnican.

Človek

ni nikak teološkičen abstraktum, bodisi barbar ali omikanec, nego presneto konkretna stvar, katera hoče jesti, piti, ljubiti in se po svoje zabavati.

Omika.

Povsodi, kjer se barbarstvo prenašlo prelevi v omiko, nastane gnoloba pred zrelostjo.

Poštenje.

Postava nam definuje sleparje, lopove, tatove, in človeški družbi so vsi tisti poštenjaki, katerih postava ne doseže.

Krepost.

Vsak človek, kateremu se ne nudi prilika, da stori greh, je kreposten, torej se vsa človeška krepost zmanjša na pomankanje priložnosti ogrešiti se.

dr. Daranyi, naučni minister dr. Wlasics, hrvatski minister pl. Cseh. Portfelja notranjega in justičnega ministerstva še nista oddana. „Budapesti Hirlap“ piše, da o fuziji narodne stranke z liberalno sedaj še ne more biti govora, dasi se spremeni sistem. Javlja se, da sta delala oba Tisza, oče in sin, Szelu že neke težave glede povrnitve liberalnih dissidentov v liberalno stranko, da pa je Szell te ovire zopet odpravil. Večerni listi poročajo, da bo notranji minister postal državni tajnik dr. Berzeviczy. Predsednik parlamenta pa želi Szell vsekakor, da postane pl. Perczel, dosedanji notranji minister.

Napetost mej Srbije in Črnogoro.

Kakor že večkrat v poslednjem času, je nastala zopet velika napetost mej Črnogoro in sosednjo Srbijo. Sedaj je odpoklican zastopnik Srbije na cetinjskem dvoru, obristajtnant Mašin. Povod temu je dal „Glas Črnogorca“, ki je nazval Obrenoviče — izdajalce Srbije! „Glas Črnogorca“ pa je organ kneza!

Italijanska vlada in Vatikan.

Italijanska vlada je v zadevi razoroževalne konference v Haagu poslala v Peterburg noto, v kateri pravi, da Italija sicer priznava papežovo častno suvereniteto, toda zahtevati mora, da se ta suvereniteta ne smatra drugače kakor v duhovenskem smislu. Kot tak suveren se papež more udeležiti razoroževalne konference, ne pa kot vladar posvetne moči in zemlje. Ako se udeleži papež kot zastopnik posvetne papeške moči, se Italija konference ne udeleži.

Poslanica Loubetova.

Razen nacionalističnih listov so sprejeli vsi francoski listi Loubetovo poslanico z veseljem. „Petit République“ piše: „Vrl in pogumen mož je govoril, dober Francoz, ki se ne da ostrašiti in ki hodi vztrajno dalje svojo pot.“ — „Lanterne“ piše: „Z volitvijo Loubeta je zadobila republikanska stranka svojo samozavest zopet.“ Radikalni in socialistični listi so takisto povsem zadovoljni s poslanico Loubeta, zlasti ker povdarja novi predsednik republikanska načela. Quesnay de Beaurepaire in Lemaître napadajo dalje predsednika. „Libre Parole“ in „Gaulois“ pišeta, da bo igral Loubet vlogo Ludovika XVI, ker bo trpel za grehe drugih. Klerikalni in antisemitski listi pišejo zaničljivo o poslanici, katero imenuje puho skrpucalo praznoglavega starca. „Temps“ svari Francoze, da so izgubili vsak čut za narodno čast. Tudi v Ameriki se stranke ljuto boré pred volitvijo predsednika; ko pa je predsednik voljen, skazuje mu vsakdo vso čast. V Berlinu je napravila poslanica prav dober vtisk. „Kreuzzeitung“ smatra poslanico za dokaz, da se vrnejo za Francijo zdravi časi mirnega razvitka.

Španija.

Senatova seja, v kateri se je sprejela mirovna pogodba z Združenimi državami, je bila jako burna. Ministerski predsednik Sagasta je najprej prečital zakonski načrt glede odstopa Filipin. Potem pa je predlagal, naj se izroči načrt komisiji, toda radi ugovora konservativcev je svoj predlog zopet umaknil. Grof Almenas je hotel ponoviti debato proti generalom, proti Primo de Riveri, Weylerju, Blancu, Cerveri in Linaresu. Govoriti je hotel zlasti o sramotni kapitulaciji Santiaga na Kubi. Nastal pa je tak nemir v zbornici in na galeriji, da se je seja pretrgala ter so morali odpraviti z galerije veliko število poslušalcev. Sagasta je branil vlado in mirovno komisijo, očital Ameriki pretiranost v zahtevah ter dejal, da se glede generalov vrše preiskave. Grof Almenas je na to obžaloval, da niso še nobenega generala obesili, ter trdil, da je vlada zabranila, da bi se vojna srečnejše nadaljevala. Vojni minister Correa je protestiral, češ, položaj na Kubi je bil nevzdržljiv. Grof Almenas je dejal na to, da so se vojaki na Portoriku sramotno udali. Na očitane maršala Trino de Rivero, da je Almenas lažnik, je Almenas dejal, da bo svoje očitke dokazal. General Blanco, bivši guverner Kube, je trdil, da so se generali in armada junaško borili ter da prevzema za dogodke na Kubi vso odgovornost na-se.

Iz Kitaja in s Filipin.

Iz Pekina se poroča, da so se pri Talienwanu zgrabili Rusi in Kitajci. V boju je padlo okoli 100 Kitajcev. Aginaldo je izdal novo proklamacijo, s katero dolži Amerikance, da so izdajalsko napadli Fili-

pine, bombardirali mirne kraje, vrgli v ječo mnogo marljivih domačinov, katere hočejo Amerikanci na vsak način zatreti. Toda Filipinci se ne udao ter se bodo borili za svobodo svoje domovine do zadnjega. Pri tožiti se hočejo tudi pri velevlastih, kar jim pa seveda ne bo dosti pomagalo. — General Otis začenja z ofenzivo ter je bilo že zopet nekaj manjših spopadov.

Dopisi.

Iz Celja, 21. februarja. (Slavnostni banket povodom odlikovanja gosp. dr. Jos. Serneca.) Dne 2. decembra minolega leta smo doživeli štajerski Slovenci in sosebno mi Celjani — lepo zadoščenje. Najvišje odlikovanje je zadelo moža, kateri kakor naš voditelj velja tako na znotraj kakor na zunaj, kakor zastopnik pravične slovenske stvari na Štajerskem. S tem odlikovanjem se je z Najvišjega mesta priznalo, da je stvar, za katero se borimo štajerski Slovenci, pravična; da je naša zahteva, s katero svojo rodno zemljo terjamo za Slovence — gospodarja te zemlje, opravičena. Preko glav nam nasprotno birokracije je prišlo odlikovanje — ako pa bo ta birokracija iz te okolnosti izvajala pravi pouk zase, je še vprašanje. Slovenski Štajer je spoznal važnost dogodka. Do 120 odličnih zastopnikov, skoro iz vseh okrajev slovenske Štajerske, se je zbralo v krasni dvorani „Narodnega doma“ v Celju dne 20. februarja t. l. na slavnostni banket, kateri je priredila narodna čitalnica v Celju v proslavo odlikovancu. Predsedstvo je prevzel g. deželni poslanec, dr. Ivan Dečko, kojega prvi govor je veljal cesarju. Za tem nam je dr. Dečko v krepkih potezah narisal delovanje slavljencevo, odkar je slednji stopil v javnost. Dr. Sernec je začel buditi celjske Slovence iz spanja. Ko je bil otvoril odvetniško pisarno v Celju, bila mu je prva ideja, ustanoviti čitalnico. Ustanovil jo je, toda borna je bila in štela je jedva toliko členov, kolikor je bilo odbornikov. Lahko bi se dejalo, da je Sernecova pisarna reprezentovala čitalnico. Kaj pa je dr. Sernec celjskim Slovincem podaril s tem društvom, kaže se nam danes, ko brojimo v društvu nad 170 členov. — Gospod notar Baš je pripel slavljenca imenom dveh zavodov, katerima je kumoval g. dr. Sernec, in ki sta dandanes vitalnega pomena za slovenstvo na Štajerskem, namreč: imenom posojilnice v Celju ter južnoštajerske hranilnice. Gospod dr. Jos. Vrečko je spregovoril kakor tovariš-odvetnik. Podal nam je zanimivo poročilo, da vsi slovenski odvetniki v Celju ter nekateri odvetniki po drugih krajih Sp. Štajerske so izišli iz pisarne dr. Serneca. In bila je to izborna šola, kajti priučili so se bili neumorni delavnosti, vztrajnosti in žilavosti. Gospod Juro Hrašovec je nazdravil navzoči rodbini Sernecovi, zlasti gospej so-progi, katera je vredna hči ranjkega vzornarodnjaka dr. Kočevarja. Gospod dr. Karlovšek je kakor zastopnik celjskega „Sokola“ zaklical krepki „Na zdar“ starosti vseh starost, kateri kakor v svojih mladih letih tudi danes nima navade, da bi opustil le jedno določenih telovadnih ur. Gospod dr. Vladimir Ravnihar kakor zastopnik celjskega pevskega društva je nazdravil tovarišu-pevcu, ki je svoječasno stal na čelu pevskemu zboru kakor pevovodja.

In tako je sledil govor govoru, napitnica napitnici; vmes pa nas je zabavala celjska narodna godba.

Končno vstane odlikovanec dr. Sernec sam. Solznimi očmi in ginjenim glasom se zahvaljuje rodoljubom, ki so ga prišli počastiti. Vse svoje življenje je žrtvoval delu za mili mu narod slovenski; za to delo ga je odlikoval cesar; danes pa ga odlikuje narod sam. Srce mu narekuje hvalo za ta odlikovanje. Danes se mu vidi pravi trenutek, da vsaj nekoliko pokaže svojo hvaležnost narodu. V to svrhu izroči gosp. dr. Dečkotu hranilno knjižico glasečo se na znesek po 500 gl., katera glavnica naj bo temelj dijaškemu domu, ki se ima ustanoviti v Celju. Burni klici priznanja so odmevali po dvorani, in vsakdo je pohitel, da se osebno zahvali darovalcu za veliko-dušni dar slovenski mladini, ki je take podpore najbolj potrebna.

Vznosa in zavesti polni, da smo obhajali pravi narodni praznik, smo se ločili v pozni uri.

Za običajni postscriptum naj še storim opombo, da je birokracija jako bagatelizovala to odlikovanje in s tem se je opravičila

našo misel, da se je to odlikovanje zvršilo mimo volje ali celo proti volji birokracije. Znano je, da v našem mestu sta postala poleg dr. Serneca deležna višjega odlikovanja le še dva moža namreč sodni svetnik Ulčar in — šolski svetnik Končnik. Slednja dva še nista prejela svojih redov. Saj se jima imajo izročiti ob slovesni priliki v navzočnosti profesorkega kolegija in morda tudi vse šolske mladine, oziroma v prisotnosti sodnega gremija. No, za dr. Serneca niso iskali take slovesne prilike. In vendar bi jo bili lahko zadel, postavimo o priliki plenarne seje okrajnega zastopa, kateremu na čelu je dr. Sernec. Pa to bi bilo preveč — časti! Naredili so kar po domače. Neki grofič ali baronič tukajšnjega okrajnega glavarstva — ne vem natanko katere potence modra kri — se pretaka po njegovih žilah — se obleče v frak, pod pazduho stisne štatute reda železne krone in v roki držeč etui z redom tako stopi v pisarno dr. Serneca in hropnečim glasom se hitro znebi svojih stvari.

Na mojo vero, slovenski rod iz kmet-ske kože vé bolje ceniti cesarjevo odlikovanje, kakor c. kr. uradniki iz plemenitih gradov.

Z Dunaja, 20. februarja. Veselje prešinja srce rodoljuba, ako se v tujini, daleč od ljube domovine živeč, snide s svojimi rojaki v tako obilnem številu skup, kakor smo se v nedeljo 5. t. m. v gostilni „Pri velikem Krištofu“ v četrtem okraju. Kako se ti srce dviga od radosti, ko slišiš po dolgem času zopet slovensko petje, govorico, navdušene govore, kako se tukaj rojena mladina, stari možje in ženice, kateri so že deset in desetletja tukaj stanujoči, narodno zavedajo in po domače kratkočasijo.

Led prebit bil je lansko leto. Na predlog gosp. Slavka Kunca napravil se je začasni odbor, obstoječ iz imenovanega, gg. Frana Šušteršiča in F. Moleta, ter povabil k zabavnemu večeru vse njim znane rojake.

Prišlo nas je nekaj čez 70 oseb, iz različnih stanov, največ drž. služabnikov. Nekaj navzočih visokošolcev so z izbornim petjem, posebno g. Makso Pirnat s kratkočasnimi dovtipi družbo zelo zabavali.

Vneti govor gđ. Anice Šušteršič doprinesel je družbi sv. Cirila in Metoda dokaj lepi znesek, katerega je odposlal blagovoljno navzoči gosp. Majer na svoje mesto.

Na ustanovitev družbe smo že lansko leto mislili, a čutili smo se vendar preslabe. Sklenili pa smo čez leto dan zopet jeden zabavni večer prirediti.

In šli smo se. Prišlo je nas lepo število, blizo 200 oseb, ali žalibog bila je soba premajhna, ter jih je moralo mnogo oditi. Govori, katere so imeli: gospoda visokošolca Žirovnik in Novak (predsednik „Slovenije“), dalje gosp. Popovič v imenu Srbov, Hrvatov, so vsem segali v srca, in vse se je veselilo lepo ubranega petja. Posebno navdušeni govor za družbo sv. Cirila in Metoda gđ. Anice Šušteršičeve, že znane od prejšnjega leta kot goreče pospeševateljice te prekoristne družbe, vzbudil je občno pozornost. Družbi je donesol 28 kron, katero svoto je visokošolec gospod Žirovnik prevzel ter poslal na družbo v Ljubljano. Vsestransko zabavljanje trajalo je do ranega jutra, in obudila se je slehernemu želja, naj bi se kaj kmalo združili okrog narodnega ognjišča „slovenskega bralnega društva“, ter da bi se jedenkrat ali dvakrat mesečno skupno zabavali.

Žal, da manjka moža, kateremu bi možno bilo to misel oživotvoriti. Kajti sedanjí začasni odbor obstoji iz ces. kr. drž. služabnikov, in takim so takorekoč roke vezane, posebno kar se tiče slovenskega društva. Sedanje jugoslovansko društvo je mej slovenskim občinstvom skoro neznano, in tudi razmeram neprimerno.

Rojaki! združimo se in osnujmo slovensko bralno društvo! Naj se tega poprime Slovenec, kateri je neodvisen. Sedanjí odbor je pripravljen ga vsestransko podpirati, ter za pridobitev udov skrbeti. Slovenci! Pokažimo svoji domovini, da smo in bodemo ostali s svojimi, tukaj rojenimi otroci zvesti otroci matere Slovenije! Kdor se za stvar zanima, naj se oglasi v gostilni S. Regoršek, VI. Millergasse 12, „Tabakspfeife“.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 23. februarja.

— Osebnosti. Okrajni glavar v Sežani, gosp. dr. Peter Laharnar je dobil

dovoljenje, da sme sprejeti podeljeni mu častniški križec rumunskega kronskega reda. — Okrajni glavar v Tolminu, g. Friderik grof Marenzi je dobil naslov vladnega svetnika. — Vlada koncipiet grof V. Chorinskiy, sedaj v Logatcu, je v službovanje dodeljen trgovinskemu ministerstvu.

— Odlika. Tukajšnji mestni višji dekliški šoli je Njega c. in kr. Apostolskega Veličanstva povodom Svojega 50-letnega vladarskega jubileja najmilostliveje dovolilo, da se sme odsej imenovati „Cesarja Franca Jožefa I. mestna višja dekliška šola“. Mej mnogimi zavodi te vrste bodisi zasebnimi, bodisi komunalnimi nosi v vsej državi jedino ta naš zavod ime Njegovega Veličanstva. Čestitamo takisto šoli in njega trudoljubivemu vodstvu, kakor tudi mestu ljubljanskemu in njega obč. svetu na tej visoki odliki. Izredno to priznanje pa naj izpodbuja vse odločilne činitele na vztrajno nadaljno delovanje in vsestransko izpolnitev tega, za duševni napredok Slovencev prevažnega zavoda. O tej priliki opozarjamo pa tudi naše premožnejše rodbine zlasti izven Kranjske na to izvrstno oskrbljeno ter pod vestnim vodstvom in nadzorstvom stoječe žensko izobraževališče.

— Graška zavarovalnica proti požaru. V kratkem bode zavarovancem graške zavarovalnice voliti za Kranjsko deset pooblaščenec. Pri nas se doslej za to volitev ni nihče brigal, ampak so zavarovanci doslej vselej volili tiste, katere jim je priporočalo zavarovalnično vodstvo. Tudi za letošnje volitve je vodstvo te, sicer jako dobre in kulantne zavarovalnice razposlalo listke s kandidati in ker je vodstvo strogo nemško, priporoča za volitev skoro same Nemce in le nekaj paradnih Slovencev. Naravno je, da Kranjska vsled brezbriznosti zavarovancev tudi v upravnem svetu ni zastopana, kar nikakor ni v redu. Na Korškem so sedaj začeli veliko akcijo, da spravijo svoje moze na krmilo, moze, ki ne bodo slepo orodje vodstva, dočim se na Kranjskem nihče ne gane. Za letošnje vsled specialnih kranjskih razmer pač že prepozno, da bi se moglo kaj storiti, opozarjamo pa zavarovance in tudi druge kroge, naj posvečujejo tej zadevi primerno pozornost, da se pri prihodnji volitvi pravočasno začne primerna akcija.

— Politično društvo „Edinost“ priredi v nedeljo v Šmarjah pri Kopru shod, na kateri pride tudi nekaj poslancev.

— Repertoir slovenskega gledališča. Jutri, v petek pozdravimo na slovenskem odru dobro znanko, veliko umetnico hrvatsko, prvo heroino zagrebškega gledališča, gospo Marijo markizo Strozzi-Rožička, katera je bila že parkrat naš gost, zadnjikrat pa na provizoričnem odru v stari čitalnici. Velikansko navdušenje, s katerim je sprejelo ljubljansko narodno občinstvo takrat veleodlično umetnico, je gotovo še vsakomur v spominu. Prav tako oduševljeno so jo sprejeli predlani njeni rojaki Čehi, ko je nastopila nekolikrat zapored na odru praškega divadla ter igrala „Marijo Stuart“, „Fedoro“ i. dr. Priznano mej najslajnejšimi vlogami te velike umetnice je naslovna vloga Schillerjeve tragedije „Marija Stuart“, in prav s to hoče nastopiti po dolgih letih zopet jedenkrat pred brate Slovence, ki ji izvestno pripravijo najlepši sprejem. — V nedeljo, 26. t. m. pa se bo ponovila komična opera „Fra Diavolo“.

— Iz odbora „Sokola“ se nam poroča, da se je odbor konstituiral definitivno v svoji zadnji seji ter volil tajnikom br. Bolta vzerja. Ukrenilo se je vse potrebno, da se prične zopet redna telovadba in sicer za člene vsak ponedeljek, sredo in petek zvečer od 8.—10. ure, za učence iz strokovne šole vsako sredo in petek od 7.—8. ure zvečer. Glede telovadbe vrste starejših gospodov, dijakov sploh in drugih vrst se ukrene še kar bode treba, da bode društvo vsestransko izpolnjevalo svojo nalogo. Načelnikom je bil imenovan odbornik br. Petrin, njegov namestnik je tajnik br. Bolta vzer, predtelovadca sta zdaj br. Kandare, in Terglov, katerima se utegnejo pridružiti še drugi, ako se pomnoži število telovadcev. Poročilo blagajnika o gmočnem uspehu tako sijajno uspele maskarade se je vzelo na znanje in se je sklenilo izreči pismeno zahvalo vsem, ki so si pridobili zasluge za lep uspeh maskarade, ti so: iz maskaradnega odbora br. Jagodic in dr. Kušar; izven odbora g. J. Lozar, gosp.

Samec in g. Kenda, gospa dr. Ferjančičeva in g. Uroš Krenik. Sklenilo se je nadalje, da se priredi tekoma meseca marca sokolski zabavni večer, kateremu naj bi sledili še drugi, dokler se ne prične doba izletov. Tudi trobentaški zbor se bode organiziral na novo, ker se je zgledilo dovolj členov.

— **Spomin na „Sokolovo“** maškarače sta izdelala g. Ivan Kotar, fotograf in g. Seunik, amatér-fotograf, in sicer prav lepo uspelo fotografijo glavnega aspekta „severnega tečaja“, na katerem je videti vsa polarna pokrajina z ladijo v desnem in balonom v levem kotu, v sredi pa skupine medvedov, ptic, izletnika na severni tečaj itd. Podoba v velikosti 18x24 centimetrov je prav izborno izvedena in bode gotovo vsakemu udeležniku prijeten spomin na veselo ure, prebite na „severnem tečaju“. Dobiva se pri g. Ivanu Kotarju, Emonska cesta št. 10 A po 1 gl. komad.

— **„Olasb. Matica v Novem mestu.“** V soboto, dne 25. februarja 1899. v čitalnični dvorani drugi glasbeni večer. Iz posebnih prijaznosti sodelujejo: gđc. Milka Dolenceva (sopran), ter gg.: dr. Pavel Drachler (vijolina), Julij Junek (cello), P. Lozar (vijola), Josip Proháška (klavir), Jos. Vedral (vijolina). — Petje vodi g. koncertni mojster I. Hladnik. Vsporedi: 1. P. Sarasate: Fantazija iz opere „Faust“, za gosli in klavir. 2. a) Dvofak: Nočni pot iz „Poetických nálad“, b) B. Smetana: Polka, fis-dur, op. 7. za klavir. 3. G. Golttermann: „Najlepša želja“, poje gđc. M. Dolenceva. 4. a) W. A. Mozart: Larghetto, b) B. Chopin: Poloneza, za cello in klavir. 5. W. A. Mozart: Kvartet za dve gosli, vijolo in cello, št. 21 D-dur: I. Allegretto. II. Andante. III. Menuetto. IV. Allegretto. 6. A. Förster: „Kitica“, pesen za mešan zbor. Začetek točno ob 8. uri zvečer. — Tretji glasbeni večer bo dne 24. marca 1899.

— **Proti konsumnim društvom.** Trgovci in obrtniki iz ribniške doline in iz sosednih krajev imajo dne 26. februarja v Ribnici, v hotelu g. Antona Arkota št. 55 ob pol 4. uri popoldan posvetovanje o organizaciji trgovcev in obrtnikov proti konsumnim društvom.

— **Izzivanja.** Lahj so v izzivanjih jako iznajdljivi. Vsak čas iztaknejo kaj novega, da žalijo ali dražijo Slovence. Posebno v Gorici cvete ta sport. Svoj čas so Tržičani dosegli s „pesmijo“ „Nella Patria di Rosetti non si parla che italiano“ velik uspeh. To pesem, ki je za Slovence jako žaljiva, so dolgo časa prepevali tudi gorški Lahj, seveda s premembo „nella patria di Favetti“ — zdaj pa imajo svojo izvirno pesem „Marameo, brutti battoni“. Tekst je duševna last „pesnika“, ki se ne upa na dan s svojim imenom, vglasbil pa jo je sin odvetnika dr. Vincija, ki preži na slovenske groše kakor lačen volk. Značilno je, da to pesem prepevajo celo gorški domobranci!!

— **Poulična električna železnica v Ljubljani.** Velika firma Siemens & Halske je od kranjske stavbinske družbe kupila projekt električne ulične železnice v našem mestu, in zdaj se mudi pooblaščenec rešene firme tu, da se z mestno občino dogovori glede izvršitve tega projekta. Firma želi najprej napraviti železnico od južnega kolodvora čez Dunajsko cesto, Prešernove ulice, Mestni in Stari trg do dolenskega kolodvora.

— **Občni zbor slovenskega delavskega pevskega društva „Slavec“ v Ljubljani** vršil se je minulo nedeljo po naznanjenem vzporedu. Udeležilo se ga je 43 členov. Predsednik, g. Dražil je naslikal v nadaljnjem govoru delovanje in napredek društva v pretečenem letu. Posebno radostno omenja izleta v Sisek dne 13. 14. in 15. avgusta m. l. povodom 15letnice obrtnega radniškega društva „Sloge“. Udeležilo se ga je 32 členov z zastavo. Takrat dana je bila društvenikom prilika, natančneje se seznaniti s Hrvati, ki so jih povsod navdušeno pozdravljali. Najsrečnejše pa so se čutili „Slavci“, ko so se na povratku iz Siska mudili v Zagrebu in tam v družbi bratskega pevskega društva „Slobode“ preživeli najlepše trenutke tega izleta. Predsednik je predlagal, da se izreče društvoma „Slogi“ v Sisku in „Slobodi“ v Zagrebu zahvala za presrčen sprejem. (Gromoviti „Živio“-klici). Nadalje spominjal se je tudi v preteklem letu umrlih členov in sicer treh rednih in dveh podpornih. Iz tajnikovega poročila

posnamemo, da je imelo društvo deset nastopov in dva večja izleta. Poleg že omenjenega izleta v Sisek poletelo je namreč društvo tudi v Šmartno pri Litiji k blagoslovljenju zastave pevskega in tamburaškega društva „Zvon“ dne 8. septembra m. l. — Mej letom pelo je društvo tudi več podoknic in nagrobnic. — Blagajnik je poročal, da je imelo društvo dohodkov 2358 gl. 76 kr., stroškov pa 2012 gl. 47 kr., torej je prebitka 346 gl. 29 kr. Vrednost inventarja, ki se je jako nizko cenil, znaša skupaj 2460 gl. 72 kr. — Členov imelo je društvo 249 podpornih, 20 ustanovnih, 9 častnih in 57 rednih, skupaj 335. — Na predlog revizorjev izrekla se je blagajniku zahvala. Na to je sledila volitev, koje izid so časniki že objavili. — Izmej raznih predlogov omeniti je onega, naj bi si društvo nabavilo svojo obleko. Po daljši debati, v kojoj so posegli Dražil, Oblak, Zirkelbach, Flesch, Malić, Klopčič, Milavc, Jakše, Debevc, Cilenšek in Bahovec, sklene se, da se naj obleka napravi, da pa se cela zadeva odstopi odboru v pretresovanje, ki naj pri prihodnjem občnem zboru o tem poroča. — Z ozirom na to, da je mej društveniki veliko kolesarjev, in da nameravajo ti ustanoviti samostojen kolesarski klub, se dovoli, da sme ta klub nositi ime „Slavec“. Tukajšnim časnikom izreče se zahvala za prijazno podpiranje društva. — Z vsodbujevalnim nagovorom na člene-pevce, naj se trdno oklenejo društva in delujejo v njega procvit, zaključil predsednik zborovanje.

— **Defraudacija.** Iz Pirana se poroča, da je pobegnil blagajnik odnotne mestne zastavljalnice, Fragiocomo. Revizija je dognala, da je poneveril večje svote.

— **Cigarete, ki eksplodujejo.** Po Dubrovniku in Trstu prišel je na vrsto Rovinj. Tudi tam je nekdo pušil drama-cigareto, ki mu je pod nosom eksplodirala. Kadilec se je tako ustrašil, da se ni mogel ganiti, drugi v dotičnem lokalu navzočni ljudje pa so strahoma bežali na cesto. Dognalo se je, da je bila dotična drama-cigareta izdelana v rovinjski tobačni tovarni.

— **C. kr. kemijsko poskušališče v Gorici** ostaje še vedno na stališču, kakor da je doli v Kalabriji in ne v Gorici. „S.“ piše: Na mesto zaslužnega Frühaufa je bil namreč imenovan zopet mož, neki de Varda, ki ne razume prav nič slovenskega jezika. Pravijo, da se je zanj potegoval ravnatelj g. Bolle, ki je na Dunaju zagotavljal, da Varda razume slovenski. Ako je to resnično, je gosp. Bolle ministerstvo prav pošteno naplahtal. — Mi pa rečemo, da gosp. de Varda ne spada v Gorico, ker ne razume jezika deželne večine, zategadelj protestujemo proti temu imenovanju!

— **Nesreči.** 12. t. m. popoldne ob 2. je peljal hlapec g. Vidmarja, lokavskega župana, iz Gorice blago na štiriupreznem vozu; blaga je bilo 44 kvintalov. Ko je prišel pred žensko bolnišnico, je padel z voza ter prišel pod kolesa, katera so ga strla, da je bil takoj mrtev. Prenesli so ga na to v mrtvašnico. — V Tolminu so imeli nesrečen pustni torek. Na lepo okrašenem vozu se je vozila popoldne večja družba, kar so se splašili konji, in voz je zadel ob neki hišni vogel ter se prevrnil. Več jih je pobitih, gđcna. Jul. Gabrščekova pa trpi smrtnonevarno vsled pretresenja možgan.

— **Novo gasilno društvo** snujejo v Semiču v Beli krajini.

— **Najdena mrtveca.** V Selu pri Lukovici so našli nekega starega prosjaka, čigar identiteta se ni dognana kraj potoka ob cesti, kjer je pil, mrtvega. V Podblici pri Selcah so našli 75letnega kotarja Primoža Lotriča mrtvega v snegu. Bržčas je v pijanosti padel v sneg in se v njem zadušil.

— **Požar.** V Starem borštu pri Moravčah je zgorel kozolec posestnika Mih. Duše. Škode je 2000 gl. Sodi se, da je ogenj zanetil zlobna roka.

— **Jajce v jajci.** Iz Lipice nam poročajo, da je tam te dni znesla neka kokoš nenavadno veliko jajce. To jajce je imelo beljak kakor navadno, a mesto rumenjaka je bilo na sredi drugo jajce v naravni velikosti, z beljakom in rumenjkom. Lipiški živinozdravnik je poslal lupini obeh jajc v preiskavo na Dunaj.

— **Z Reke se poroča,** da je policija ujela necega Bonfiglia Giovagnolija iz Macerate, ki je storil neko goljufijo, in o ka-

terem poroča njegova domovinska občina, da je nevaren, že večkrat kaznovan anarhist.

— **Zdravstveno stanje v Ljubljani.** Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 12. do 18. februarja kaže, da je bilo novorojencev 16 (= 23 76 ‰), mrtvorojenec 1, umrlih 19 (= 28 21 ‰), mej njimi je umrl: za vratico 1, za jetiko 4, za različnimi boleznimi 14. Mej njimi je bilo tujcev 7 (= 36 8 ‰), iz zavodov 8 (= 42 1 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za vratico 1, za noricami 2, za ušenom 1 oseba.

* **Urednik lista „Zukunft“** zaprt. Maksimilijan Harden, znani berlinski pisatelj in žurnalist, je bil radi odprtega pisma na cesarja Viljema obsojen v šest mesečno ječo na trdnjavi. Rekurz njegov je bil odbit. Harden bo torej moral sedeti. Vsebinsko ti-stega pisma je prinesel svoj čas tudi naš list.

* **Loubetova sinova.** Loubet ima razen omožene hčere tudi dva sina. Starejši je napravil lani juridični doktorat ter bo sedaj očetov privatni tajnik. Mlajši pa se uči šele abc, star je namreč šest let. Tovariši mu prigovarjajo, naj sprosi pri očetu jeden dan počitnic. Tudi sinček Kazimir-Perierja je sprositi tak svoboden dan.

* **Prorokinja.** Spočetkom tekočega leta je urednik „Gauloisa“ obiskal okultistino de Thebes ter jo vprašal kaj se bo v letu 1899. posebnega zgodilo. Prorokinja, ki čita — kakor sama trdi — bodočnost iz zvezd, je odgovorila, da bo že v prvih mesecih umrl jako ugleden mož Francije. In res, Faure je umrl. Omenjeni urednik je šel na to zopet k okultistinji, ki mu je rekla, da bo imela Faurova smrt velike posledice, da se dogode tragični prizori, ki pa Franciji ne prinese velike škode. Tudi Faurov naslednik bo nagloma umrl. V letu 1899. se bo pripetilo več umorov znamenitih oseb, nekdo izmej kronancev pa bo umrl. Leta 1899. bo sploh viharo leto, polno žalostnih dogodkov.

* **Otroška igrišča na strehah.** V New-Yorku so začeli napravljati igrišča in telovadnice za šolarje na strehah učilnic. Na ta način se prihrani v prihljiti prostor v druge namene. Amerikanci so torej še najpraktičnejši ljudje na svetu.

* **Angleška kraljica.** Te dni je govorila kraljica Viktorija v fonograf, namenjen Meneliku v dar, prijateljske besede; potem ga je poslala kralju Meneliku. Menelik je bil za ta dar baje zelo hvaležen. Sprejemši dar, je odredil, da so 17krat počili topovi na čast angleški kraljici. Menelik vedno rad posluša ta fonograf, ko se konča govor kraljice, začne ga znova poslušati. Namenil se je, da pošlje tudi on kraljici fonograf, v katerem se bo izrazil o prijateljstvu napram nji in se ji bo zahvalil za fonograf.

Telefonična in brzojavna poročila.

Vstop tirolskih Italijanov v deželni zbor.

Dunaj 23. februarja. Načelnik nemške katoliške ljudske stranke, dr. Kathrein se mudi že nekaj dnij v Tridentu, kjer se pogaja z italijanskimi poslanci radi njih vstopa v tirolski deželni zbor. Ni dvoma, da je Kathrein začel to akcijo dogovorno z vlado, na kar kaže tudi to, da je bil sedaj tirolski namestnik, grof Merveldt, poklican na Dunaj.

Razveljavljen sklep.

Praga 23. februarja. Občina Česka Lipa je sklenila, da ne sprejme in ne reši nobenega češkega dopisa. S pošto došli češki dopisi se vrnejo nerešeni dološljateljcem. Okrajno glavarstvo je ta sklep razveljavilo.

Ogerska kriza.

Budimpešta 23. februarja. Pogajanja mej Szellem in opozicijskimi strankami so imela popoln uspeh. Doseglo se je porazumljenje tako glede kurjalne sodbe v volilnih zadevah kakor glede revizije državnozbornskega opravilnika. Opozicija je glede opravilnika toliko odnehala, da je odslej tehnična obstrukcija v poslanski zbornici nemogoča. Danes je bil podpisan mirovni protokol.

Budimpešta 23. februarja. Szell odpotuje še danes na Dunaj, da predloži cesarju listo novega ministerstva. Za sedaj opravljal bode Szell sam ministerstvo notranjih del. Ako se Apponyijeva stranka

zdrži z liberalno stranko, namerava Szell njej prepustiti ta portfelj.

Budimpešta 23. februarja. Imenovanje novega ministerstva se razglasi uradoma v nedeljo jutraj. Banffy je prišel danes v parlament in je odnesel vse svoje privatne spise, kar jih je tam imel.

Budimpešta 23. februarja. Po mirovnem protokolu je določeno, da v prihodnje ne izgubi volilne pravice, kdor ni pravočasno plačal davkov.

Pogreb prezidenta Faurea.

Pariz 23. februarja. Vlada je odredila najobsežnejše priprave, da pri današnjem pogrebu prezidenta Faurea uduši vsako demonstracijo.

Pariz 23. februarja. Pogreb se je izvršil v najlepšem redu. Sprevod je prišel ob 11. uri 5 min. pred cerkev. Ljudstva je zbranega na stotisoče.

Rusija in Francija.

Hamburg 23. februarja. Hamburgischer Correspondent trdi v dopisu iz Petrograda, da se je razmerje mej Rusijo in Francijo precej ohladilo. Dokaz tega je, da car ni sam kondoliral povodom Faurove smrti, kar so storili vsi drugi vladarji, ampak je to v njegovem imenu storil minister Muravjev, in drugi dokaz, da je ruskim listom baje prepovedano omeniti, da je bil na vencu, ki je bil položen na Faureovo krsto napis „A notre ami et allié“, ker baje car ni vedel ničesar o tem napisu in ga ne baje odobrava.

Orleanisti in Bonpartisti.

Pariz 23. februarja. „Matin“ javlja, da je vojvoda d'Orléans nepretrgano pod dvojnimi policijskim nadzorstvom. Nadzorujejo ga francoski detektivi in nadzorujejo ga detektivi princa Viktorja Bonaparta.

Nemški državni zbor.

Berolin 23. februarja. Pri drugem branju vojaške predloge namerava svobodomiselná stranka predlagati, naj se zakonskim potom in definitivno zagotovi dveletno službovanje.

Afera Delbrück.

Berolin 23. februarja. O disciplinarni zadevi prof. Delbrücka, ki je obsodil brutalna iztiravanja tujih državljanv iz Nemčije, se izreče jutri razsodba. Predlagano je premeščenje prof. Delbrücka v drugo jednako službo kazenskimi potom in na lastne troške.

Omadeževan.

(Povest iz Nizozemske.)

(Dalje.)

Oče ni bil več samo v svojo obravnavo zamišljen. Gotovo mu je bilo že vse jasno. A vendar se je, ko je Štefanija nehala igrati, obrnil do Roze ter rekel: „Premisli, v oni tožbi, o kateri sem Ti prej govoril, igral bo Tvoj mož važno ulogo“.

Dosti ni manjkalo, in Roza bi se bila zgrudila na tla. A oče je nadaljeval: „Povabljen je za pričo — in sicer od strani državnega pravdnistva.“

Bilo ji je še vedno temno pred očmi. „Za pričo“, ponovila je. Zaman! Napolnila jo je neka skrivna slutnja, neki grozni strah — ne da bi vedela povedati, česa se tako boji. A svoje misli in skrbiradi Henrika je vendar le očetu zamolčala.

Ko je od nemira gnana prišla domu, bil je Henrik že doma; njej na ljubo se je posebno požuril. Ostro njegovo oko zapazilo je brž nje razjarjenost.

„Kaj se Ti je primerilo, dušica, saj si vsa iz sebe?“

Tresla se je še vedno. Kakor da bi ji kdo grlo stiskal, izustila je komaj besede: „Ti — Ti boš k sodnji poklican“.

Prebledel je in zadobil svojo mirnost šele, ko je nadaljevala: „Za pričo, — oče mi je povedal.“

„Seveda ne hodim rad okolo sodišč“, odgovoril je, „a pravica po tem ne more vpraševati. Zakaj se gre prav za prav?“

„Za neko tožbo radi goljufije. Oče je imel akte doma.“

Henrik je videl, kako je trpela njegova žena. To mu je dalo moč in mir. „O“, dejal je, „na tem ni nič. Samo nekaj časa izgubim, to je nerodno. A Ti — kako si se mogla, ubogi otrok, zaradi tega tako razburiti?“

Pritisnil jo je k sebi in jo pogledal s čistim dobronim, ves strah odganjajočim pogledom.

„O, kak otrok sem še! Ne vem, kako je to prišlo, Henrik. A saj zdaj je tudi vse zopet dobro.“

(Dalje prih.)

